

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδούμενη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διατρίβην ὁ στέχος λεπτὸς 25

Ε δοκούσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.

ΣΥΓΧΡΩΤΙΚΗ

КОНСТ. К. ФЛАОПОХАОС

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΙΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχ. N 14.
Προπληρωτέα και θ' ἔξαυγηταν

Τὰ δύο προγράμματα.

Οι δημότεροι συνεπαρχιῶται ἔχουσιν ἥδη ὑπ' ὅψιν τὰ χωρίστα προγράμματα ἀμφοτέρων τῶν ἐνταῦθα καταρτισθέντων συνδυασμῶν τῶν ὑποψηφίων θουλευτῶν, διότι καὶ ὁ ἔτερος αὗτῶν, ὁ τῶν κ.κ. 'Ρούφων κλπ. ἔξεδοτο τὸ ἔχοτα.

Λίγαν ἀξιοπαρατήρητος είναι ή πρὸς ἄλληλα ὁ-
μοιότης τῶν προγραμμάτων τούτων, ητεὶ ἐξικνεῖ-
ται καὶ μέχρι τοῦ σχήματος τοῦ χάρτου καὶ αὐ-
τοῦ τοῦ μεγέθους τῶν τυπογραφικῶν στοιχείων·
κατὰ δὲ τὸ περιεχόμενον τὰ προγράμματα ταῦτα
ὅμοιάζουσι πρὸς ἄλληλα ὡς δύο σταγόνες ὕδετος,
καθὼς λέγουσιν οἱ Γάλλοι. Μὲν δοῦτο ἔκαστον
τῶν προγραμμάτων τούτων περιέχει τὴν πολιτε-
κὴν καθομολόγησιν ὅμίλου ὑποψηφίων έουλευτῶν,
ἀνηκόντων εἰς ἀδιαλλάκτους πολιτικὰς μερίδας,
περιέχουσι σχεδὸν αὐταῖς λέξεσι τ' αὐτὰ πράγ-
ματα. Τὸ πρόγραμμα τῶν ἐν συνδυασμῷ ὑποψη-
φίων τῆς ἀντιπολιτεύσεως περιλαμβάνει διὰ
πλειστέρων ὅσα ἔνεγκει, ἐν ἐκφραστικοτέρῃ συν-
τομίᾳ, τὸ τῶν συμπολιτευομένων, ὃ δ' ἀναγινώ-
σκων ἀμφότερα μετὰ προσοχῆς, ἔχων δὲ τὴν ἴ-
κανότητα ν' ἀναγινώσκῃ καὶ τὰ μεταξὺ τῶν
στοιχῶν, δύναται νὰ εἴπῃ δοῦτο τὸ μὲν πρόγραμμα
τῶν ἀντιπολιτευομένων, ἐνέχει πλειστέραν συμ-
πολίτευσιν, τὸ δὲ τῶν συμπολιτευομένων πλειο-
τέραν ἀντιπολιτευσιν, διεισδύεται δοῦτο συμπίπτουσιν ἀμ-
φότερα ἐπὶ τῷ αὐτῷ καὶ ἐφαρμόζονται ὡς δύο
ἴσοσκελῆ τρίγωνα ὡν αἱ γωνίαι εἰσὶν ἵστι. Ἐ-
κατέρωθιν καταδίκη τοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος
τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὑπόσχεσις περὶ διαφρύμισεως
αὐτοῦ ἔκατέρωθεν ἐπαγγελίαι τρεποποιήσεως
φορολογικῶν τινῶν μέτρων καὶ λίθος ἀναθέματος
κατὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ οἴνου φόρου καὶ τοῦ περὶ εἰσ-
πράξεως τῶν καθυστερούμενων νόμου· ἔκατέρω-
θεν ἀνομολόγησις τῆς ἀνάγκης οἰκονομικῶν ἐν τῷ
προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους, πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ
ἴσοιζυγου καὶ ἐκπλήρωσιν τῶν πόθων τοῦ ἐλληνι-
σμοῦ. Ταῦτα καὶ οὐδὲν ἄλλο ἔκατέρωθεν· ή διὰ
γὰ ἥμεθα ἐν πλήξει ἀκριβεῖτε πρέπει νὰ σημειώσω-
μεν διεισδύεται τὸ περιλαμβάνει τὸ μὲν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐ-
νέχει τὴν ὑπόσχεσιν προσπαθείας πρὸς ἴδρυσιν
γεωργικῆς τραπέζης, τὸ δὲ τῆς ἀντιπολιτεύσεως
τὴν τῆς δικαιοτέρας διανομῆς τοῦ χρήματος τῆς
δημοποιίας. Αὗται λοιπὸν εἰσὶν αἱ δμοιότητες καὶ
αἱ ἀνομοιότητες τῶν ἀντιθέτων προγραμμάτων
τῶν ἐν συνδυασμῷ ἡμετέρων ὑποψηφίων, εἰς τὸν
ὅξιδερκέστερον δ' ὀρθαλμὸν δύσκολον θὰ ἦναι ν'
ἀνεκαλύψιν ἄλλας.

Τὸ ταῦτό σημεῖον τοῦ περιεχομένου τῶν προγραμμάτων τούτων, ἐξ ὧν, ὡς γνωστὸν, τὸ μὲν ἀνήκει εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, τὸ δὲ ἄλλο εἰς τὴν συμπολίτευσιν, εἰναις ἐνοίσας σημαντικὸν, οὗτος δὲν πρέπει νὰ παρέλθῃ ἀπαρατήρητος. Μακραὶ καὶ πεισματώδεις ἐν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δημοσίῳ τύπῳ πολιτικαὶ συζητήσεις περιήγαγον τὸν ἀνταγωνισμὸν τῶν πολιτικῶν μεριδῶν εἰς κρίσιμον σημεῖον, ἐπέδρασαν δὲ βαθέως εἰς τὴν συνελδησιν τοῦ ἔθνους, ἥπις μὴ διαφωτίζομένη παρ' ἡμῖν ὑπὸ εἰλι-

κρινῶν ἐρευνητάν, ἀφέθη νὰ συγκρατίσῃ, περὶ τῶν πολιτικῶν ἡμῶν προγμάτων καὶ τῶν πολιτικῶν προσώπων, πεποιθήσεις ἐν μέρει μὲν δράται, κατὰ τὸ πλεῖστον δὲ σφαλεράς. Σύμερον δὲ οἱ ἀξιοῦντες ν' ἀντιπροσωπεύσων τοὺς συμπολίτας των ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ εἰσὶν ἡναγκασμένοι ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ φαίνωνται συμμεριζόμενοι τὰς ἰδέας αὐτῶν, ὃς εἰχοδήποτε καὶ ἀν ὄρμῶνται πεπλανημένης προδιαθέσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ἐπιφύλαξσιν εἰς ἔσω τοὺς ὅπωσδήποτε τὸ δικαίωμα νὰ μὴ τηρήσωσι, γενόμενοι βουλευταὶ, ὅσα ἔφαίνοντο πρεσβεύοντες ἐκ τοῦ πολιτικοῦ συμβόλου τῆς πίστεως των.

Κατὰ τὴν κρίσιμον ταύτην στιγμὴν προκύπτει
ὅτι ἡτοι ἀντιπολίτευσις καὶ ἡ συμπολίτευσις εἰχον
χωρίσει ἐν τῇ πολιτείᾳ των πέραν τοῦ πρέποντος
καὶ τοῦ ἀληθοῦς· οἱ μὲν, τὴν ἀντιπολίτευσιν εἰχον
ώθησει εἰς σημεῖα οἰκτρότατα, ἔξ αν πρέπει ἥδη
να ἀποχωρήσωσιν, οἱ δὲ τὰς κυβερνητικὰς ἰδέας
ἀπιδεχόμενοι βλέπουσιν ἥδη διείναι λίαν κινδυ-
νῶθες· ν' ἀναπετάσσωσιν αὐτὰς ὡς σημαίαν τοῦ ἀ-
χῶνος τῶν.

Πάρ' ἡμῖν ἕδια τὸ ταυτόσημον τῶν περιγραμ-
μάτων τῶν ἀντιθέτων ἐνταῦθα συνδυασμῶν ὑπο-
γόρευε καὶ τις πρὸς τὸ κοινὸν σεβασμός, διτειχ-
ἔπειτε να μαρτυρήῃ κατὰ τὴν κολοσσὸν προ-
έκλογῆς στιγμὴν. Δὲν εἴδυντο δεῖσαί τις ἀν-
τιπολιτεύσεως συνδυασμός, γωρὶς νὰ περιθῇ τὸν
πρὸς τὴν κοινὴν συνείδησιν διφειλόμενον σεβασμὸν,
νὰ ζητήσῃ τὰς ψήφους τῶν συμπολιτῶν μας μὲν
πρόγραμμα ἀπολύτου καταδίκης τοῦ κυβερνητικοῦ
κού συστήματος, ἐφ' ὅσον δὲν ἐλπισμονήθη ἀκόμη
τελίως διτειχή τινὰ αὐτοῦ ὑπεστήξαν εἰς τὰ
κακά τὸ σύστημα ἔκεινο καὶ τὸ ἐνίσχυσαν διὰ
τῆς θουλευτικῆς ψήφου των. Δὲν ἐδύνατο ἀφ' ἐ-
τέρου, δὴ τὰς συμπολιτεύσεως συνδυασμὸς νὰ ζη-
τήσῃ τὰς ψήφους τῶν συμπολιτῶν μας μὲν πρό-
γραμμα ἀπολύτου ἀποδοχῆς τοῦ κυβερνητικοῦ συ-
στήματος, ἐφ' ὅσον δὲν ἐλπισμονήθη ἀκόμη διτειχή
μέλη τινὰ αὐτοῦ ἔγενοντο πρὸ τίνος ἐνταῦθα τὸ
κέντρον τῆς κατὰ τὴν Κυβερνήσεως ἀντιδράσεως
καὶ διτειχῆς εἰς αὐτοὺς καὶ τὴν ἐνέργειάν των
διφειλεται ἡ παρ' ἡμῖν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως
δυσμένεια τοῦ κοινοῦ. 'Οπωσδήποτε πάντοτε οἱ
ὑποψήφιοι συμφέροντες ἔχουσι νὰ παρίστανται εὐπρό-
σωποι πρὸ τῶν ἐκλογέων των, κατὰ τὴν κρίσι-
μον τῆς ἐκλογῆς στιγμὴν, καὶ αὕτη ἔστιν μίζ τῶν
σπανίων περιστάσεων καθ' ἂ; οἱ ἀντιπρόσωποι
ἡμῶν φαίνονται ώραιότεροι.

Αλλ' ἐκ τοῦ ταυτοσήμου τῶν προγράμματων
τῶν ἀντιθέτων ἐνταῦθα συνδυασμῶν, οἱ ἡμέτεροι
συμπολῖται πρέπει νὰ ἔξαχωσιν ἵνα κανόνα τῆς
ἐπὶ τοῦ προκειμένου πολιτείας των πρέπει δηλο-
νότι νὰ μὴ ἀποβλέψωσι, κατὰ τὴν ἐνάσκησιν τοῦ
ὑφίστου δικαιώματός των, εἰς ἣν μετ' ὅλιγον κα-
λοῦνται, οὕτε εἰς συνδυασμούς, ὡς ἐνιατὰ τινὰ
συστήματα, οὕτε εἰς προγράμματα ὡς εἰς πολι-
τικὰς καθομολογήσεις σαφεῖς καὶ ωριτεύεντας, ἀλλ
εἰς τὰ πρόσωπα ἐκεῖνα ἐξ ἀμφιτέρων τῶν συν-
δυσμῶν καὶ τῶν προγράμμάτων, ἀτινα παρέ-
χουσι πλειοτέρας ἐγγυήσεις σώφρονος, χρηστῆς
καὶ εἰλικρινοῦς πολιτείας πρέπει τέλος ν' ἀπο-
βλέψωσιν εἰς τοὺς ἄνθρακας ἐκείνους ἐξ ἀμφιτέρων

τῶν συνδυασμῶν καὶ προγράμμάτων οἵτινες καὶ
ώς ἐκ τοῦ χαρακτῆρος τῶν καὶ ως ἐκ τῶν γνώ-
σεών των καὶ ως ἐκ τοῦ παρελθόντος των, κρί-
νονται ίκανοι νὰ πραγματοποιήσωσι τὸ ἄγαθὸν
ἐν τῇ σφαιρᾳ τῆς πολιτικῆς καὶ τῇ διοικήσεως,
ἀνίκανοι δὲ νὰ ἔκμεταλλευθῶσι τὴν ἐμπιστούντην
τοῦ τόπου πρὸς ὅλη τέλη, ή τὴν εὐημερίαν αὐ-
τοῦ. Εὔτυχῶς οἱ ἡμέτεροι συμπολῖται δέν ἔχουσι
χρείαν τῶν συνδυασμῶν καὶ τῶν προγράμμάτων,
ίνα κρίνωσιν ἀσφαλῶς περὶ τῶν ὑποψηφίων μας·
εἰσιν οὗτοι ἀρκετὰ γνωστοὶ εἰς δόλους ἡμᾶς· ἐξ
ὅλων περιστάσεων ἡττον ἀπατηλῶν καὶ ἐν αὐταῖς
ἄς ἀναζητήσωμεν τὰ γνωρίσματα τῆς πολιτικῆς
χρηστότητός των, τῆς πολιτικῆς ἐμπειρίας των,
τῆς ἀξίας των καὶ τῆς ἀξιοπιστίας των. Ἀρκετὰ
γνωρίζομεν τὰ ἐλατήρια τῶν συνεκτικῶν δεσμῶν
τῶν ἐνώσεων ἐκείνων οὓς συνδυασμοὺς ἀποκαλοῦ-
σιν, ἀρκετὴν ἔχομεν πείρων τῶν προσωπείων ἐ-
κείνων, δι' ὧν, ως ἐν ἡμέρᾳ ἀποκρέω, προβάλ-
λουσιν εἰς τὸ κοινὸν οἱ ἡμέτεροι πολιτευταὶ, ἀτινα
προγράμματα ἀπεκάλεσσαν οἱ παρῳδοῦντες συνή-
θως τὴν πολιτικήν.

Πρὸ τῆς κάλπης.

Μ' ὅλον ὅτι τὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν θουλευτῶν ἀπατχοῦσι πάντας ἔνταῦθα καὶ ή λεγομένη ἐκλογική ἐνέργεια, ἀποτελεῖ δῆτα τὸ μοναδικὸν ἀντικείμενον τῆς δραστηρίτητος μεγάλης τάξεως τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν, ὀλίγην αἰσθανόμενα διάθεσιν νὰ παρακολουθῶμεν τὴν κίνησιν ταύτην εἰς τὰ καθέκαστα αὐτῆς καὶ ν' ἀναζητῶμεν τὰ πιθανὰ αὐτῆς ἀποτελέσματα. Διὰ τοὺς ἐπισκοπόντας τὴν ἐκλογικὴν ἐν Ἑλλάδι κληνήσιν, ἐξ ἀνωτέρας περιωπῆς, τὰ καθέκαστα τῆς ἐκλογῆς ἐμποιοῦσιν αὐτοῖς ἀποστροφὴν, σχεδὸν θελευγμίαν, δι' ἐπιχειρήσων νὰ ἀναγράψῃ τὴν θλιβερὰν αὐτῆς ἀνέλιξιν, οἰκτρὰν θήσεις ἀναπαραγάγῃ εἰκόνα τῆς ἥθικῆς καταστάσεως τοῦ λαοῦ καὶ τῆς χριστοτητος ἐκείνων σύτινες ἀγωνίζονται τὸν ἀδόξον ἀγῶνα. Εἰς οὐδένα ἀγχθὸν πολιτῶν, εἰς οὐδένα ἀδόλον πατεριώτην, ἡγέλαιμεν συμβουλεύσει νὰ παρακολουθήσῃ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν λεγομένην ἐκλογικὴν ἐνέργειαν, ἐν ταῖς παραμοναῖς τῶν ἁλόγων, οὐδὲ νὰ μάθῃ διὰ τίων μέσων καὶ τρόπων ἀγρεύονται αἱ ψῆφοι καὶ αἱ συνειδήσεις καὶ ἐκ τίνων περιστατικῶν ἥρτηται τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας, ἵνα μὴ ἀπαγορευθῇ τελείως ἐκ τοῦ πολιτικοῦ ἡμῶν συστήματος καὶ νὰ μὴ ἀποβάλῃ καὶ τὴν ὑπάτητην εὐτοῦ ἑλπίδα, ἢν τυχόν ἐστήριξεν ἐπ' αὐτοῦ περὶ τῆς τωτηρίας τῆς πολιτείας. Περ' ἡμὲν δπού δὲν Ψηφοφοροῦνται, ὡς ἀλλαχοῦ, τὰ πρόσωπα, ὡς ἐνσάρκωσις μόνον ἀρχῶν, η ὑπηρεσιῶν, ἀλλ' ὡς ἐνσάρκωσις φιλιών, ἔχθρας, συμφερόντων, εὐεργεσιῶν, ὑποσχέσεων, πανηρῶν ἐπιθυμιῶν, η ἐκλογικὴ ἐνέργεια ἔστι συνήθως σειρὴ πρᾶξεων ἀξιομέμπτων, αἴτινες τελεύσιν εἰς τὸν χαλασμὸν τῶν χαρακτήρων καὶ εἰς τὴν διαφθορὰν τῶν πολιτικῶν ἡθῶν, ἔστιν δ' ὅτε καὶ ἀξιοποίηνται, καθ' ὅλους τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ νόμου. Τίγια ἡγήρασκεν σήμερον; Τί ὑπεροχήστησαν εἰς ἡ-

κείνον καὶ θήλες μεθ' ἡμῶν; Ποτέν τοι πεσχέθεσαν
νὰ ἐκβλησι τῆς φυλακῆς; ποτέν τοι πεσχέθεσαν
νὰ ἀθούσωσιν; εἰς ποτὸν νὰ δώσουν δάνειον; ποτὸν
νὰ στεφανώσουν ή νὰ βαπτίσουν; πόσα ζητοῦν
τὰ παιδιά ἔκεινα, ἵνα ἔλθουν μεθ' ἡμῶν; ποτὸν
πρέπει νὰ βάλωμεν ὑπὲπιλήσῃ ἔκεινον; εἰς ποτὸν
χρεωστεῖ ἔκεινος διὰ νὰ τὸν πιέσωμεν; ἀπὸ ποτὸν
ἔκαρπτάται ἔκεινος, ἵνα τὸν σύρωμεν μεθ' ἡμῶν;
Ποτέν εἶναι αἱ ιδέαι ἔκεινου ἵνα τὰς πειποιηθῶμεν;
αὐτὸς εἶναι κατὰ τοῦ φόρου τοῦ οἴνου; ἀς τοῦ
διμιλήσωμεν κατ' αὐτοῦ· ὅχι εἶναι ὑπὲρ αὐτοῦ
ἄλλος εἶναι ὑπὲρ τῆς δεκάτης, διότι ὑπῆρχεν ἐκ
τῶν ἀσυνιδητοτέρων σπαχιδῶν ἐνοικιαστῶν· τότε
ἄς τὸν κάμωμεν νὰ καταλάβῃ ὅτι θὰ ἐπαναφέ-
ρωμεν τὴν δεκάτην; Ἐκεῖνος μὲ τὸ στρατιωτικὸν
ἥρος εἶναι στρατιωτικός; — ὅγι, τούναντίν εἶναι
φοβερὰ κατὰ τῆς συγκλήσεως τῆς ἐφεδρείας, διότι
ἔχει δύο υἱοὺς οἵτινες θὰ κληθῶσι· — τότε ἀς τοῦ
διμιλήσωμεν περὶ τῆς διὰ τῶν εἰρηνικῶν ἔργων ἀ-
ναπτύξεως τοῦ τόπου καὶ τῆς ἀλεθιότητος τοῦ
μέτρου τῆς συγκλήσεως τῆς ἐφεδρείας. 'Αλλος
ἔκεινος ἔκει δισυμπαθής νεανίας, ζητεῖ τῶς δη-
μοσίαν θέσιν; — ὅχι εἶναι δινειροπόλος, εἶναι πα-
τριώτης, θέλει τὸ μεγαλεῖον τῆς πατρίδος, ἀντὶ
πάσης θυσίας: — Αὐτὸς εἶναι εὐάλωτος ψυχοφόρος,
θὰ τὸν ἐνθουσιάσωμεν μὲ τὰ παχεῖα λόγια τῆς
μεγάλης ιδέας, θὰ τοῦ διμιλήσωμεν περὶ τῶν κιν-
δύνων τῆς Μακεδονίας, περὶ τῶν καθηκόντων τῆς
'Ελλάδος, περὶ αὐταπερνήσεως, περὶ στρατιωτ-
ικῆς καὶ ναυτικῆς συντάξεως τοῦ ἔθνους, περὶ ὑ-
περτάτων θυσιῶν· — Προσοχή, αὐτὸς ἔκει εἶναι ὀ-
λίγον θιασώτης τῆς Κυβερνήσεως, διότι ἐλπίζει
νὰ πωλήσῃ μερικὰ οἰκόπεδά του, δὲν ἡζεύρω, διὰ
ποιὸν δημόσιον ἔργον. Τότε ἀς τοῦ εἰπωμεν, διτε
ἡ Κυβερνητικὴ δέν εἶναι δὰ καὶ τόσον διὰ κρέμα-
σμα, ἐπεμελήθη τὴν ἀνάπτυξιν τῆς συγκοινωνίας,
ἔκαμψεν ἔργα, θὰ κάμη καὶ ἄλλα καὶ ὑπὸ τὸν δ-
ρον τοῦτον δύναται νὰ παραμείνῃ εἰς τὴν ἀρχήν· —
'Αλλος οὖς εἶναι τὸ ἐναντίον ἔκεινου, ἐδύνατο
εὐχαρίστως νὰ πινγῇ διοῦ με τὸν Τρικούπην· —

είναι εύκολον νά τὸν σαγηνεύσωμεν, οὐν ἔχομεν ή
νά τῷ ἐπαναλάβωμεν δόσι αἱ ἐφημερίδες τῆς ἀν-
τικολιτεύσεως τοσάκις ἔγραψαν· οἱ φόροι ὀλέθριοι,
ὅλεθριωτέρα ἡ ἄρσις τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφο-
ρίας, πρὸ πάντων αἱ ἐμπορικαὶ συνθήκαι, ἡ συ-
ναλλαγὴ, τὸ Μεσολόγγιον. Δαμητρὰ, οἵ ὑπάγω-
μεν τώρα εἰς τὰ χάντα νά ἐντύχωμεν τοὺς χω-
ρικούς· θὰ ἔναι μεταξὺ αὐτῶν πολλοὶ ζωκλέπται·
δι' αὐτοὺς ἔχομεν τὰς ὑποσυγέσεις τῆς ἀπαλλα-
γῆς ἐκ τῶν κατηγοριῶν, τῆς προστασίας ἐκ τῶν
ἀποσπασμάτων, τῆς ἀποσύρσεως τῶν ὑποθέσεων
ἐκ τοῦ πλημμελεοδικείου· καὶ κατόπιν πορευόμεθα
εἰς τὰς φυλακάς, ἀπὸ αὐτὰς ἄγει ἡ ὁδὸς εὗθύν πρὸς
τὸ Καπητώλιον.

Ίδον ἡ ἀδός ἡ ἄγουσα περὶ ἥμεν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν, ίδον τὰ μέσα πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ θουλευτικοῦ ἀξιώματος, ίδον ἡ ἐνασχόλησις διων τῶν ὑποψήφιων κατὰ τὰς κλητάς ταύτας ἡμέρας, καὶ οὗτος ὁ λαός, κυρίαρχος καὶ αὐθέντης, ἔξασκει τὴν ὑπεριάτην αὐτοῦ ἔξουσίαν, ὁ συνταγματικὸς πολιτης τὰ ιερὰ αὐτοῦ δικαιώματα. Ἐὰν ἐπὶ δέκα ἔτη ἐπεβάλλετο ὁ λαός τῆς Ἑλλάδος ἐτησίως εἰς τὴν δοκ μασίαν τῶν ἐκλογῶν, ὑπὸ τειρύτους δρούς, Οὐαῖτο ἐλπίς νὰ καταντήσῃ ἀγέλη ἀπονέντα καὶ νὰ καταστήσῃ τὴν πολιτείαν πρότυπον πολιτικῆς ἀσχημοσύνης καὶ ἀθλιότητος.

Ἐκάστη ἐκλογὴ ἀντιπροσώπων εἰς τὰ ἄλλα
ἐλεύθερα κράτη ἀνοίγει τὸ στάδιον εἰς εὐρυτάτας
οὐζητήσεις περὶ ὅλων τῶν σπουδαιοτάτων τοῦ
τόπου ζητημάτων καὶ τῶν κοινῶν ὑποθέσεων, δι-
ὸν λαὸς διεφωτίζεται περὶ αὐτῶν, ὑπὸ εὐσυνει-
δήτου δημοσιογραφίας. ὑπὸ ἐντιμων καὶ χρησιμῶν
πολιτευτῶν καὶ ἐν τῇ εὐγενεῖ πάλῃ τῆς συγκρού-
σεως τῶν ἴδεων, δημιουργοῦνται οὐ μόνον σφρίξ
καὶ ὠρισμέναι λύσεις ὅλων τῶν ἐκκενμῶν ζητη-
μάτων, ἀλλὰ καὶ χαρακτῆρες καὶ φρονήματα,
καὶ ἀνθρώπους καὶ πολῖτας. Ἐκεῖ οὖτω ἀσκού-
νεος διλαὸς προσέρχεται πρὸ τῆς κάλπης ὡς
ἱερεὺς εἰς τὸν θωμὸν, ἀγνὸς καὶ πεφωτισμένος.

ούτω δὲ ή κάλπη ἐκείνη ἀποθαίσει μυστηριώδες Σινᾶ τῆς Ἐθνικῆς ἀποκαλύψιας καὶ ἐξ αὐτῆς ἀπορέει ὁ ὄστρωμος ἡ Ἐθνικὴ Ἰδέα, ἡ ἥθικη ἀλλήθεια, οὐχὶ εἶν τοιλαμβάνουσιν αὐτὴν καὶ ποθοῦσι τὰ πρόσκαιρα τῆς ἡμέρας συμφέροντα, ἀλλ' ὅποιαν ἀπαιτεῖ αὐτὴν τὸ ἀληθέα, τὸ καθολικὸν τοῦ ἔθνους συμφέρον καὶ ἡ εὐδαιμονία. Ἐκεῖ οἱ ἀξιούντες νῦν τιπροσωπεύσωσι τοὺς ἑαυτῶν συμπολίτας δὲν ἀποτείνονται εἰς τὰ φαῦλα ἔντοκτα τοῦ πλήθους, δὲν κλίνουσι τὸ γόνον εἰς τοῦ φιλαρέσκου παρέντος τὴν ἀποθέωσιν, οὐδὲ θωπεύουσι τῆς ἐφημέρου ἰσχύος τὰς ἀδυναμίας καὶ ἀθλιότητος, οὐδὲ τὰ πάντα τοῖς πᾶσι γίνονται, ἵνα τοὺς πάντας κερδίσωσιν. Ἐκεῖ δὲν ἀποκρύπτουσι τὰς ἴδεας των, οὐδὲ διαμορφοῦσιν αὐτὰς κατὰ τὰ σφαλερά φροννήματα τοῦ ὄχλου, δὲν ἔχονται εἰς συμβίβασιμὸν πρὸς τὴν πλάνην, δὲν μετεγφίενονται πότε μὲ τὸν φρύγιον πῖλον καὶ πότε μὲ τὴν σοφαρότητα συγκλητικοῦ. Ἀποτείνονται πρὸς τὸ πλήθος ἐν πάσῃ εἰλικρινείᾳ καὶ ἀγωνίζονται νὰ πεισωσιν αὐτὸν περὶ τῆς δύθοτητος τῶν ἴδεων καὶ τῶν φρονημάτων των, περὶ τῶν πραγμάτων τῆς πολιτείας καὶ τῶν πολιτικῶν προσώπων· δὲν ἐπιτηδεύονται τέρπους ἵνα φανῶσι συμμετέχοντες τῶν ἴδεων τοῦ πλήθους, αἵτινες εἰσὶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ πάθη ἀλογα καὶ δρυπαὶ ἀσυνελόητοι· γίνονται οἱ διδάσκαλοι καὶ οἱ ὀδηγοὶ τοῦ πλήθους, οὐχὶ δὲ τὰ παγνία καὶ τὰ νευρόσπαστα αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ἐκ τῆς καλπῆς ἔξεργεται ἐκεῖ, ἐπαναλαμβάνομεν, ἀγνὴ καὶ ασπιλος πάσις πονηρίας ἡ Ἐθνικὴ ἴδέα, ἐνῷ παρ' ἡμῖν ἡ κάλπη ἀποθαίνει ἀλλὰ πυξίς τῆς Πανδώρας ἐξ ἣς ἔκχύνονται οἱ θουλευταὶ καὶ ὅλα τὰ ἀλλα κακὰ ἀτινα κατατρύχουσι τὴν πολιτείαν, πλὴν τῆς ἐλπίδος. Ἡ Αἱ παρακολούθωμεν λοιπὸν εἰς τὰ καθέκαστα τὴν ἀλογικὴν ἐνέργειαν παρ' ἡμῖν, οὐα ἔστιν, ἀς εὐχηθῶμεν μόνον νὰ μὴ ἐπαναλαμβάνηται αὕτη συνεχῶς, ἵνα διαφυλάξιωμεν δεὸν οἶόν τε πλειότερον τὰ τελευταῖα λεῖψανα τῆς πολιτικῆς χρειστότερος, τίνα τισι τισι ὑπολειπονταί μηδὲ ἀκόμη.

Ex παλαιοῦ τὸ δίδαγμα.

³ Ήπια τῆς προγονικῆς ἡμῶν σοφίας, ηὗται παρεδόθη
ἡμῖν διὰ τῶν αἰώνων, ὡς πολύτιμος κληροδοσία,
ἀπαντες οἱ ἔξεχοντες τῶν πολιτικῶν τῆς Βύρωπης
ἀρύνονται, ὡς ἐξ ἀγνῆς καὶ ἀνεξαντλήτου πηγῆς,
τὰ ἀσφαλέστερα ἐψόδια καὶ τὰ πρακτικώτερα δι-
δάγματα τοῦ πολιτικοῦ αὐτῶν. Εἰού· διὰ μόνου
ἡμᾶς τοὺς ἀπογόνους ἐκείνων, οἵτινες ἐγένοντο οἱ
διδάσκαλοι τῆς ἀνθρωπότητος ἐν πᾶσι καὶ ἐν αὐ-
τοῖς ἀκόμη τοῖς πολιτικοῖς, ἡ κληροδοσία τῶν
ἔμεινεν ἀχρηστος καὶ ἀγονος, κατ' αὐδένα δὲ τρό-
πον ἐπιόρφε ἐπὶ τῶν σκέψεων ἡμῶν καὶ τῆς ἰδιο-
τεύτης μας ὡς πολιτιθν, η ἀνεκτίμητος διδασκα-
λεῖα των.

Τὰ διδάγματα ἔκεινων ἀπίνα νεάζουσιν ἔτι ώς
τὴν πρώτην ἡμέραν καθ' ἣν ἐξηνέγχθησαν, ὑπεκα-
τέστησαν παρ' ἡμῖν τὰ νοσηρά διδάγματα τοῦ
θυμοσίου τύπου καὶ τὰ ἀξιώματα ἡμεροβίου κατ'
ἔκγρειωμένης πολιτικῆς· ἐνῷ δ' εἰς πᾶσαν περί-
στασιν ἔδυνάμεθα νὰ ἔχωμεν διμασκάλους σοφοὺς
καὶ πεπειραμένους καὶ ἀσφαλεῖς ἀδηγούς, ἐστρέ-
ψημεν ἀλλαχοῦ τὰ ὄρματα καὶ διὰ τοῦτο ἀπε-
πλανήθημεν εἰς ἀδιεξόδους τρίβους.

Πόσην εἰχομεν ἀνάγκην νὰ διδαχθῶμεν ἅπαντες κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας καὶ ἐκλογεῖς καὶ ἐκλέξιμοι, παρὰ διδασκάλων σοφῶν, ἀγαθῶν καὶ ἀμερολήπτων! Ἐντούτοις τοιοῦτοι διδάσκαλοι πολλοὶ παράκεινται ἡμῖν, ἀρκεῖ δὲ μόνον νὰ θελήσωμεν καὶ ἔχομεν αὐτοὺς, εἰς τὸ πλευρόν μας σοφούς, χρηστούς προσκνεῖς καὶ φιλοπόλιδας. Εὑρίσκομεν εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκλογῆς τὸν Σωκράτην, αὐτὸν τὸν μέγαν διδάσκαλον, νουθετοῦντα τοὺς ἀνευ ἀξίας ἀρχιθήρας καὶ ἂς τὸν παρακολουθήσωμεν περὶ τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Πύκα, ὅπου ἐμποδίζει τοὺς ἀδεῖς ν' ἀγορεύσωσιν, ή παρακαλεῖται αὐτοὺς γὰς καταβάσιν ἀπὸ τοῦ θηρατος, ὅπως

μὴ καταναλίσκεται ἐπὶ ματαίῳ ή ὥρᾳ τῶν ὡφεῶν δικαιόσημων διεισκέψεων, διότι πολλοὶ καὶ παρ' ἡμῖν ἀρχοθήραι ἔχουσιν ἀνάγκην τῆς πολυτέλους διδασκαλίας.

..... "Εζη πρὸς τοῖς ἀλλοῖς ἐν Ἀθήναις καὶ τις νέος ὄνομαζόμενος Γλαύκων" οὗτος δὲ ἀρχοθήκας ἀκάθεκτος, ἀξιῶν ἔσωτὸν ἴκανὸν πολιτικὸν ἄνδρα, ἐπειδὴ πολλάκις ἡγώχλυσε τὸν Δῆμον ἀγορεύων, οὐδεμίαν ἥκουεν οὕτε εἰρωνείαν, οὕτε συμβουλὴν τῶν ἀποτρεπόντων. Καὶ τοῦτον λοιπὸν ἐπεχείρησεν ὁ Σωκράτης νὰ σωφρονήσῃ διὰ διειλόγου ὃν μετ' αὐτοῦ ἔσχε, διὰ διεψυλάχθη ἥμιν ὑπὸ τοῦ Ξενοφῶντος καὶ δοτίς εἶναι ἀριστούργημα εὑφύτες εἰρωνείας λεπτῆς καὶ ἐνταῦθι συνετὸν πολιτικὸν μάθημα. — Γλαύκων, τὸν λέγει μίαν ἥμέραν, ἀκούω ὅτι διανοεῖσται ὑπὲρ ἥμῶν νὰ γίνησι προστάτης τῆς πόλεως. — Μάλιστα, ὡς Σώκρατες, ἀπεκρίθη — Μὰ τὴν ἀληθείαν, διὰ Γλαύκων, τὸ πρᾶγμα εἶναι καλὸν ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἀνθρώπων ἔργον· διότι, ἐάν τὸ κατώρθωνται, θὰ ἐπειτάγχανες δύνατός ὡν πᾶν ὅτι ἀν ἐπεθύμους, καὶ τοὺς φίλους θὰ ὠφέλεις, καὶ τὸν πατρικὸν οἶκον θὰ ἀνώρθουνες, καὶ τὴν πατρίδα θὰ γῆγανες, καὶ ὄνομαστός θὰ καθίστασθαι εἰς τὴν πόλιν, καὶ τις οἰδεν; ἵσως καὶ εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ὡς ὁ Θεμιστοκλῆς εἰς τοὺς Βαρβάρους.

Ταῦτα ἀκούων ὁ Γλαύκων ἐμεγαλύνετο καὶ περέμενεν εὐχαριστημένος. — Ἀλλὰ, ἐπρόσθετον δὲ Σωκράτης, ἐννοεῖται ὅτι, ἂν Θέλῃς τὰ τιμάσαι, πρέπει νὰ ὠφεληθῇ ἡ πόλις ὑπὸ σου. — Βεβαιώτατα, εἶπεν ὁ Γλαύκων. — Σὲ παρακαλῶ, ὑπέλαβεν δὲ Σωκράτης, εἰπέ με, πόθεν θ' ἀρχίσῃς νὰ εὑρεγετῇς τὴν πόλιν;

‘Ο Γλαύκων διεσώπησεν, ὡς ἀπορῶν πόθεν. ‘Θ
Σωκράτης ἔλθειν εἰς βοήθειαν αὐτοῦ. — Καταλαμ-
βάνω τόσους ἔχεις τρόπους νὰ ὠφελήσῃς αὐτὴν,
ῶστε ἀπορεῖς τίνα πρῶτον. Ωὰ τὴν κατα-
στήσῃς ἵσως πλουσιωτέραν; — Μάλιστα. — Πώς;
αὐτάντην τὰς προτοδιατάξεις; — Ο-

διανοσίαι την περιπόλην, ἐκ τίνων πέραν
σήμερον προέρχονται αἱ πορσοδοις τὰς πόλεως, καὶ
πόσαι περίπου εἰναὶ; ἐπειδὴ πέποιθα διτὶ ἐσκέφθης
περὶ τούτων· ὥστε ἐάν μὲν τινὲς θῆναι φλιγώτε-
ροι τοῦ δέοντος, νὰ προσπορίσῃς καὶ ἀλλαξ.—'Αλλὰ δι'
αὐτὸ τούλαχιστον, δὲν ἐσκέφθην εἰσέτι, ὡς Σώ-
κρατες.—'Εστω ἀλλ' εἰπέ με λειπόν τὰς δαπά-
νας τῆς πόλεως· ἐπειδὴ ὑποθέτω διτὶ καὶ τούτων
διενοσίαις ν' ἀφαιρέσῃς τὰς περιττάς.—'Αλλὰ μὲν
τὸν Δία, ἀπεκρίθη, οὐδὲ πρὸς ταῦτα ἐνυποχολήθην
εἰσέτι.—Δοιπόλην, εἶπεν δὲ Σωκράτης, θ' ἀναβάλω-
μεν τὴν αὕξην τοῦ δημοσίου πλούτου· ὑπομονή
διότι πῶς εἶναι δύνατον, ἐάν τις ἀγνοῇ τὰς δα-
πάνας καὶ τὰς προσόδους τὰς δημοσίες, νὰ ἐπι-
μεληθῇ ταῦτα;—'Αλλ' ὡς Σωκράτες, ἀπεκρίθη δὲ
Γλαύκων, ἡ πόλις δύναται νὰ πλουτισθῇ καὶ
ἀπὸ πολεμίων.—'Αναυμοβόλων· ἐάν τις εἴηνται

Ισχυροτερος αυτῶν ἀσθενέστερος δῆμος, ἐνδέχεται
ν' ἀπολέσῃ καὶ τὰ ὑπάρχοντα.—Τοτε Βεβαίως.—
Βεβαίως, ἐπανέλαβεν δὲ Σωκράτης λοιπὸν διτις
ἐπιχειρήση πόλεμον, πρέπει νὰ γνωρίζῃ τὴν δύνα-
μιν καὶ ἡμῶν καὶ τῶν ἐναντίων καὶ ἀν. μὲν ἦνται
ἡ δύναμις ἡμῶν ἀνωτέρα, νὰ συμβουλεύῃ τὸν
Δῆμον περὶ πολέμου, ἀν δὲ κατωτέρα, νὰ προσέχῃ.
—Ορθότατον, ἀπεκρίθη ὁ νεανίας. — Νὰ μάλισ-
τοι πόνον θέσλα παρὰ σοῦ, πρῶτον τὴν πεζικὴν καὶ
ναυτικὴν δύναμιν τῆς πόλεως, ἔπειτα δὲ καὶ τὴν
τῶν ἐναντίων. — 'Δλλά, μὰ τὸν Δία, οὗτοι προ-
χείρως δὲν δύναμαι νὰ σοὶ εἴπω. — Δεν θλάπτει,
ἀν τὴν ἔχης γεγραμένην, φέρε; Θὰ μοι προξενή-
σῃς εὐχαρίστησιν. — 'Δλλά 'ουδέ' ἔγραψα ἔτι περὶ¹
τούτου, ὡς Σωκρατεῖς. — 'Οπωσδήποτε λοιπὸν, θή
ἀπέχῃς πρὸς τὸ παρὸν τούλαχιστον, νὰ συμβου-
λεύῃς καὶ περὶ πολέμου: διότι ἵσως καὶ διὰ τὸ
μέγεθος τῶν πολεμικῶν δὲν ἔλαβες καιρὸν νὰ ἐν-
ξετάσῃς αὐτὰ, ἀρχόμενος τῆς προστασίας τῆς
πόλεως ἀπὸ τῶν φρουρῶν τῆς ἡμετέρας χώρας.
Καὶ λοιπὸν θὰ γνωρίζεις πόσαι φρουραὶ εἶναι ἀναγ-
καῖαι καὶ πόσαι περιτταῖ, καὶ πόσαι στρατιώται.

ἀρκούσιν ἢ δὲν ἀρκούσιν· ὥστε τὰς μὲν ἀναγκαῖας φυλακὰς θὰ συμβουλεύσῃς ν' αὐξῆσωσι, τὰς δὲ περιττὰς ν' ἀφαιρέσωσιν.—"Οσον διὰ τὰς φρουρὰς, ἀπεκρίθη ὁ Γλαύκων, ἐγώ θὰ ἐσυμβούλευσα ν' ἀ-φαιρεθῶσιν ἄπασαι, ἐπειδὴ καὶ μετὰ τούτων, κα-κῶς φυλασσομένων, κλέπτονται τὰ τῆς χώρας.—Ναὶ ἀλλ' ἀν ἀφηροῦντο οἱ φρουροί, δὲν νομίζεις δις ὁ Βουλόμενος θὰ είληγεν ἔχουσιαν νὰ διαρπάζῃ;—Εντούτοις σὺν αὐτῷς ἀρα ἔκτασες καὶ εἰδες, δῆταί φρουραὶ φυλάττονται κακῶς: Νη πῶς γνωρίζεις;—Βέβηλος λέγει, ἀπεκρίθη ὁ Γλαύκων.—Καὶ περὶ τούτων λοιπὸν, εἰπεν δὲν Σωκράτης, θὰ συμ-βουλεύσωμεν, δταν δὲν κρίνωμεν ἐξ εἰκασίας, ἀλλ' ἀκριβῶς μαθόμεν· πῶς;—Κάλλιον ἴσως, ἀπε-κρίθη ὁ Γλαύκων.

— Γινώσκω βεβαίως, εἶπεν δὲ Σωκράτης, ὅτι εἰς τὰ ἀργυρᾶ μεταλλεῖα δὲν ὑπῆγες ποτὲ, ὥστε νὰ εἴπῃς διατή ήλαττωθησαν σήμερον αἱ ἔξι αὐτῶν πρόσοδοι; — Τιθόντι, ἀπεκρίθη, δὲν ὑπῆγον, ποτέ. — Καὶ τὸ ἐννοῶ, εἶπεν δὲ Σωκράτης, ἐπειδὴ λέγεται θαρροῦ; δὸ τόπος τῶν μεταλλειῶν ὥστε, ὅταν χρειασθῇ νὰ συμβουλεύσῃς περὶ τούτου, θὰ σὲ ἀρκέσῃ αὕτη ἡ πρόφασις. Τὸ δὲ λόγος ὅμως ἔκεινα πιστεύω ὅτι δὲν ἡμέλησας πόσον χρόνον εἶναι δὲ σίτος τῆς ἡμετέρας χώρας ἵκανδες νὰ διαθέψῃ τὴν πόλιν, καὶ πόσον σίτον χρειαζόμεθα καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἴνα μὴ περιέλθωμεν εἰς ἐλλειψιν. — Ἀλλὰ αὐτὰ παρμεγέθη, ἀπεκρίθη δὲ Γλαύκων, ἐὰν πρέπει νὰ ἐπιμελῶμαι καὶ τῶν τοιούτων. — Καλά, εἶπεν δὲ Σωκράτης καὶ πῶς θὰ δῆμνατό τις νὰ διοικήσῃ τὸν ἰδιόν του οἶκον, ἐὰν δὲν ἔγίνεταικεν ὅλα τὰ χρειώδη, οὔτε ἐπιμελεῖτο νὰ ἐκπληρώσῃ αὐτά; Ἡ πόλις σύγκειται ἐκ πλειόνων ἢ μυρίων οἰκων, καὶ τόσους εἶναι πολὺ μᾶλλον δύσκολον νὰ ἐπιμεληται τις ἡ ἕνα μόνον· πῶς δὲν ἐπειράθης λοιπὸν πρώτον, ν' αὐξήσῃς τὸν τοῦ θείου σου, ἀνάγκην ἔχοντας καὶ προῦ πλέξαις τούτον, νὰ ἐπιχειρήσῃς τὴν αὔξησιν καὶ δὲλλων περισσοτέρων; — Τὸν οἶκον τοῦ θείου μου, ἀπεκρίθη δὲ Γλαύκων, θὰ τὸν ὠφέλουν, ἐὰν μὲν κρούει καὶ ἐπειθετο. — Ἐνῷ λοιπὸν τὸν οἶκον τοῦ θείου σου θὲν δύνασαι νὰ πείσῃς, πῶς θὰ κατώρθουες νὰ πεισθῶσιν εἰς σὲ ἀπαντες οἱ Ἀττικαῖοι μετὰ τοῦ θείου σου;

Μέχρι τούδε ο Σωκράτης ἐλάλει μειδίων· ἀλλα
τότε, λαθών πατρὸς σοβαρότητα, δπως ἀπαλύνη
τὸν αἰχμὴν τῶν εἰρωνειῶν αὐτοῦ καὶ τρέψῃ αὐτὰς
εἰς συμβουλὴν,— Πρόσεχε, Γλαυκῶν, εἶπε, μήποτε
θέλων νὰ εὐδοξήσῃς, ἔλθης εἰς τὸ ἐναντίον. Βλέ-
πεις πόσον εἶναι ἐπικλιδυνον τὸ νὰ λέγῃ τις ή
νὰ πράττῃ, δσα ἀγνοεῖ. Ἐδεις δσους τοιούτους γνω-
ρίζεις λέγοντας οὕτω καὶ πράττοντας, ἀν αὐτοῖς
ἐπαινῶνται, η φέγωνται· ἀν θαυμάζωνται η κατα-
φρονῶνται. Διδάχθητι, μάθε δσον τὸ δυνατὸν κάλ-
λιστα δσα ἐπιθυμεῖς μίαν ἡμέραν νὰ πράττῃς,
ῶστε καὶ νὰ ὑπερτερήσῃς τοὺς ἀλλούς ἐν τοῖς
πράγμασι· καὶ τότε οὐδὲν ἀπορον ἔαν ἐπετύγχα-
νεις δσα ἐπιθυμεῖς.

Τοὺς ἀγίους τούτους λόγους τοῦ Σωκράτους, πόσοι ἔκ τῶν ἀξιούντων νὰ μᾶς ἀντιπροσωπεύσωσιν, εἰς τὴν διάπραξιν τῶν κοινῶν καὶ νὰ γίνωσι προστάται τῆς πόλεως καὶ τοῦ ἔθνους, δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην ν' ἀκούσωσι καὶ ἄπαξ καὶ πολλάκις, διότι πόσοι ἔξι αὐτῶν ἡσκήθησαν δι^τ ἐνδελεχοῦντα μελέτης τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἔθνους καὶ ἐγένοντο ἵκανοι να γίνωσιν οἱ ἱεροὶ αὐτοῦ; Πολλοὶ Γλαύκονες ἐπιμένουσι νὰ γύμνασθωσιν εἰς τὸ κείρειν, ἀνευ προηγουμένης πείρας, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ θείου· των, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς ταλαίνης πατρίδος—καὶ διὰ τοῦτο λοιπόν προκόπτει ἐκείνη ἡ Ηατρίς.—**Ἀλλ᾽** ἔὰν οἱ ἡμέτεροι Γλαύκονες λησμονοῦσιν ἑαυτοὺς καὶ νομίζουσιν δι^τ ἡ παχυλωτέρας ἀμάθεια καὶ ἡ τελεία ἀπειρίᾳ μόνας ἀρκούσιν ἴντα διακυνθερνήσωσι τὸ πολιτικὸν σκάφος, ἀς μὴ τὸ λησμονήσωμεν ἡμεῖς, κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ψηφοφορίας.

⁷Αλλὰ δὲν ἔχουσι χρείαν μόνον οἱ ἡμέτεροι Γλαύκωνες ν' ἀκούσωσι τῆς προφορικῆς διδασκαλίας.

λέας, ἵνα περιστείλωσι τὴν ἑαυτῶν ἀνόητον φιλαρχίαν, ἔχομεν καὶ ἡμεῖς οἱ ἀπράγμοι· εἰ καὶ μετριόφρονες πολίται χρείαν νὸν ἐννοτίσθωμεν αὐτῆς, ἵνα μὴ συνομιύομεν μετ' ἑκείνων κατὰ τῆς εὐημερίας τῆς πατρίδος· διότι ἐν ταῖς ἐλευθέραις πολιτείαις οὐδεὶς πολίτης κυρίως εἰπεῖν ἴδιωτεύει, ἀλλὰ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον μετέχει ἀρχῆς· ἐφ' ὃσον δὲ τῆς ἀρχῆς ταύτης ποιεῖται καλήν ή κακήν χρῆσιν, ἐπὶ τοσοῦτον ὑπηρεστεῖ ἢ βλάπτει τὴν πολιτείαν. 'Δλλ., ἐγενόμεθα ἐγκρατεῖς τῆς ἀρχῆς ταύτης καὶ ἡσκήθωμεν εἰς τὴν ἐνάσκην αὐτῆς, ἵνα ἐξηπερητήσθωμεν τελεσφόρως τὴν πολιτείαν; Βαθὺς σοφὸς τῆς ἀρχαιώτητος, δοκιμαστέλκης λέγει: αἰδεῖ δὲ τὸν πολίτην ἐπίστασθαι καὶ ἄρχεσθαι καὶ ἄργειν· καὶ αὕτη ἡρετὴ πολίτου, τὸ

τὴν τῶν ἐλευθέρων ἀρχὴν ἐπίστασθαι ἐπ' ἀμφότερον "Απαντες λοιπὸν ἐσμὲν ὀδίγον οὐ πολὺ πολιτικοὶ" ἀλλὰ τὴν πολιτικὴν ὁ Σωκράτης τῷ Εὐθυδήμῳ διαλεγόμενος ἔγραπεν εἰκραν ἐπιστῆμν, τὴν καλλίστην ἀρέτην καὶ μεγίστην τέχνην ἀπεκάλεσε δ' αὐτὴν θασιλικήν. "Ἐπομένως δὲ κατοχος αὐτῆς κατ' αὐτὸν δὴ τὸν Πλάτωνα, αἳ τὴν ἀληθινοῦ θασιλέως ἐπιστῆμην κέκτηται ἃντε ἄρχων ἐν τῷ ιδιώτῃ τῷ τυγχάνει, πάντως κατά γε τὴν τέχνην θασιλικὸς δρθῶς προσρηθεται". Αλλ' ἐπιστάμεθα ἀρά γε τὴν θασιλικὴν ταύτην τέχνην, ἵνα ἐκπληρώσωμεν πρεπόντως τὴν ἀποστολήν μας καὶ συντελέσωμεν τὸ καθ' ἔαυτοὺς εἰς τὴν εὐπλοϊκὴν τοῦ σκάφους τῆς πολιτείας, ἐφ' οὐδὲν ἐπιβαίνομεν καὶ ἡμεῖς καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν, καὶ αἱ παραδόσεις καὶ ἡ ιστορία ἡμῶν, τὸ μέλλον καὶ αἱ ἐλπίδες μας; "Οὐτεπερ δὲ πλωτὴρ, λέγει δοσφές Σταγειρίτης, εἶναι εἰς τῶν κοινωνῶν τοῦ πλοίου, οὔτε καὶ δὲ πολίτης εἶναι εἰς τῶν κοινωνῶν τῆς πολιτείας. Καίτοι δ' οἱ πλωτῆρες εἰσὶν ἀνόμοιοι τὴν δύναμιν, διότι ἐμὲν εἶναι καπηπλάτης, ὃ δὲ κυβερνήτης, ὃ δὲ πρωρεὺς, ἀλλος δὲ ἀλλον ἔχει ἐπωνυμίαν—οὐχὶ θετικὸς ἀρετῆς ἔργον εἶναι οἱ κινῶν ἔκαστον ἐξ αὐτῶν λόγος, ἀρετῆς ἔργον εἶναι καὶ οἱ τοὺς πάντας κινῶν. Διότι ἡ σωτηρία τοῦ πλοίου εἶναι ἔργον ὅλων αὐτῶν διότι τούτου ἔκαστος τῶν πλωτήρων δρέγεται. Ουμοῖσθε τῆς κοινωνίας η σωτηρία, κοινωνία δὲ εἰναι η πολιτεία, εἶναι ἔργον τῶν πολιτῶν καί περ ἀνομοίων δυτῶν" διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἀρέτη τοῦ πολίτου εἶναι ἀναγκαῖα διὰ τὴν πολιτείαν. "Βοῶς δὲ λόγοις, κατὰ τὴν Σταγειρίτην, η σωτηρία τῆς πολιτείας εἶναι καθῆκον καὶ κατὰ συνέπειαν πρέπει νὰ εἶναι ἔργον ὅλων τῶν πολιτῶν, ἔκαστος δὲ ἐκ τούτων δρέγειται νὰ πράττῃ πρὸς τοῦτο κατὰ δύναμιν.

Ἐπιστάμεθα ἀρά γε, ἐπαναλαμβάνομεν, ἔκα
στος ἡμῶν τὸ ἔργον ὅπερ ἔλαχεν ἡμῖν διὰ τὴν
σωτηρίαν τοῦ σκαφους τῆς πολιτείας, καὶ εἰμέθο
ἡδη παρασκευασμένοι εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν αὐτοῦ
Κατενονόθαμεν ἀρά γε ἀπαντες διτι κατὰ τὴν κρί^{την}
σιμον τῆς ἑκλογῆς ὡραν καλούμεθα νὰ ἐπιτελέ
σωμεν τὸ ὄψιστον ἐκεῖνο ἔργον καὶ διτι ἐκ τῆς
ψήφου ἡμῶν ἤτηται ἡ σωτηρία τῆς πολιτείας^{α'}
ἀνεμηνόθημεν ἀρά γε τὸ πάτριον λόγιον: «εἰμίσ
αῦτη σωτηρία πόλεως καὶ ἔθνους ἐστι, τὸ πρό^{τι}
στατῶν ἀνδρῶν ἀγαθῶν καὶ συμβούλων σπουδ
αίων τυχεῖν,» διήτι «τῇ ἀμαθείᾳ τῶν κυβερνη^{τῶν}
τῶν πολλαὶ συμφοραὶ γίνονται.» Μήπως ἀντὶ τῆς
συναισθήσεως ταύτης τὴν φρένα ἡμῶν κατέχει δὲ
λόκλητον τὸ ὄλεθρον δόγμα τῆς Μηδείας καὶ λέ^{γεται}
γομεν μετ' αὐτῆς, εὐθία μὲν οἶτα μέλλω δρᾶ^{ται}
κακά, (διτι τῆς ψήφου μου,) θυμός δὲ μείζων ἐ^{μῶν}
μῶν δουλευμάτων: »

Οἱ Πέρσαι περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος ἔθουλεύ
οντο διε, ἀπαξ μὲν νήφοντες, ἀπαξ δὲ μεθύον-
τες. Ἀλλ᾽ ἐν Ἐλαάδι αἱ ἐκλογαὶ τῶν βουλευτῶν
μίαν μόνην θα διαρκέσωσιν ἡμέραν· ἢ νήφων λοι-
πὸν θα μεθύων θα ἐκλέξῃ αὐτοὺς ὁ λαός. Καὶ ἀ-
μέν ἐκλέξῃ αὐτοὺς νήφων, δύναται νὰ ἐπίζηῃ ἀ-
δὲ μεθύων ἀς ἀκούσῃ ἀπὸ τοῦ νῦν τοῦ Ἀντισθέ-
νους τοῦ Ἀθηναίου συμβουλεύοντος τοὺς ἑαυτοῦ
συμπολίτας ε τοὺς δόνους ἵπους ψηφίσασθαις· «
Οταν δὲ ἔκεινοι ἔλεγον αὐτῷ ὅτι τοῦτο εἶναι ἀ-

δύνατον· αὐλλὰ μήν καὶ στρατηγοί, εἴπεν, γένονται περ' ὑμῶν, οὐδὲν μαθόντες, μόνον δὲ χειροτυηθέντες. ⁸

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Eic

ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΠΑΡΑΜΥΘΙΩΤΗΝ

Μεταλλάξαντα τὸν Είον κατὰ τὴν 20 πρὸς τὴν 21 Μαρτίου
1885.

Δὲν εἶναι τόσον πολὺ συνήθεις· αἱ περιστάσεις
καθ' ἡς ἡ νεκρολογία δὲν ἀποδέπτει εἰς παραμυ-
θίαν ἀπλῆν καὶ ἀνακούφισιν καρδιῶν τεθλιμμένων
ἐπὶ τῇ στερήσει προσφίλους αὐταῖς ὑπάρχεων·
ἀλλὰ καθῆκον ἀπαραίτητον, τὸ ὄποιον ἐπιβάλλει
εἰς τὴν συνείδησιν τῶν ἀπολειπομένων διός τοῦ
μεταστάντος, φωνὴ τὴν ὄποιαν μετὰ τὸν πένθη-
μον διλούσγαμδὸν καὶ θρῆνον τῶν οἰκείων καὶ συγγε-
νῶν ἔρχεται νὰ φωνήσῃ ἢ κοινωνία αὐτὴ, ἐν μέσῳ
τῆς ὄποιας ἔξιτονλίξε τὸ νῆμα τῆς ζωῆς αὐτοῦ δι-
ἀρθεῖς προσφάτως θυητός.

Μία τῶν ὀλίγων τούτων περιστάσεων, τῶν θλιβερῶν θεβαίως, εἶναι καὶ ἡ προσφάτως ἐπί-
συμβέβησα, καθ' οὐ, ως μὴ ὄφειλε, πένθιμος καὶ
κατηρής δυμάγυρος τῶν λογάδων τῆς Πατραϊκῆς
κοινωνίας προέπεμψεν ὅχρι τοῦ τάφου τὸν ἄρχη-
γὸν τῆς οἰκόγενεώς Παραμυθιώτου, τὸν ἀοιδηρον
Γεώργιον.

Ἐργετο εἰς τὸν κύρσμαν τοῦτον δὲ Γεωργίος ἐν
Ἰωαννίνοις ἐκ γονέων τὰ πρῶτα φερόντων, ὅτε ἡ
Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις ἤγε τὸ δεύτερον αὐτῆς ἔ-
τυς, καὶ τῆς εὐάνδρου Ἡπείρου τὰ τέκνα ἦμε·
γαλούργουν ἐν τῷ δράματι τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγε-
νεσίας διδ ἡ ἐφθικὴ αὐτοῦ ἡλικία ἦν προωρι-
σμένη δι' εἰρηνικοῦς χρόνους· καὶ λοιπὸν κατὰ τὸ
1837 ἀπεστάλη ὑπὸ τῶν γεννητόρων αὐτοῦ, ν-
ριν ἐκπαιδεύσεως εἰς τὴν χώραν ἐκείνην, ἵτες ἔ-
διδε τότε ἡμῖν τοὺς πρώτους λογάδας πάσης ἔ-
πιστήμης καὶ μαθήσεως, τὴν Ἰταλίαν. Οἱ Γε-
ωργίος ἐλθὼν εἰς Πίζαν ἐπεδόθη εἰς τὴν σπουδὴν
τῆς ἱατρικῆς, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ διαμένοντος τότε
ἐν Λιβύρων· ἐνῷ δὲ ὡς φιλεργὸς μέλισσα, δε-
ξεῖν ἔχον· τὸν διάγονον καὶ μεταπολὺ τὸν τρίτον

ζιαν ἔχων τὴν οἰανοίαν καὶ χρηστὸν τὸ ἥθος ἀπεκόμιζε τὰ πρῶτα γράμματα τῆς ἐπιστήμης, οἰκογενειακὴ ἀνάγκη ἀπαραίτητος ἡγάγκασεν αὐτὸν νὰ ἑγκαταλίπῃ καὶ σπουδάξῃ πατέρα καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς Πάτρας παρὰ τῇ μητρὶ αὐτοῦ καὶ τῷ ἐκ μητρὸς θείῳ² Ἀδαμαντίῳ Πονδικῇ ὥστα προσεπικουρήσῃ τῇ μητρὶ, διατελούσῃ δὲν ψυχρότερο πρὸς τὸν ἔκυτης αὐξήγον. Ἡ περίστασις αὕτη τεκμηριοῖ ἡμῖν τὸ ἥθος τοῦ Γεωργίου καὶ δίδει ἡμῖν εἰκόνα καὶ πρότυπον ἐπίζηπλον τῆς χρονοτήτης καὶ εὔσεβειας υἱοῦ πρὸς τὴν γεννήσασαν καὶ γαλουχήσασαν αὐτὸν μητέρα. Ότις νὰ μὴ ἦρκει δὲν

ή θυσία, ήν ἐποιησεν δὲ εὔσεβης οὗτος οἰδες, διακρί-
ψας τὰς σπουδὰς αὐτοῦ, καὶ ἀποτύμως ἀποτερη-
ματίσσας τὸ ἐπιστημονικόν του μέλλον χάριν τῆς
ἔκαιστοι μητρός, προέβη καὶ ἔτι περαιτέρῳ· ήδε-
λησεν ἵνα περισώσῃ καὶ δύσα πρὸς συντήρησίν της
εἰχεν ἔφοδια οἴου ή μητέρας του, καὶ διὰ τοῦτο ἐ-
πεδόθη προθύμως ἐν Πλάτραις εἰς ίδιον Βιοπορί-
σμόν. "Ηκαζε τότε ἐνταῦθα δὲ ἐμπορικὸς οἰκος
Πιτζάλη, διστις προσηκόντως ἐκτιμήσας τοῦ νεα-
ροῦ Γεωργίου τὰ προτερήματα, εἰς ἣ εἶχε προσ-
θέσει οὗτος ἐν συντάνω χράνῳ καὶ τὴν γνῶσιν τῆς
Διπλογραφίας, μετὰ σκανίας λογιστικῆς ἐκανδ-
τητος, προσέλαβε τοῦτον εἰς τὸ γραφεῖον του,
καὶ ἐντὸς ὀλίγου ἀπέβη εἰς τῶν διακεκριμένων
ἐμπορικῶν ὑπαλλήλων, καὶ ἐφείλκυσεν ἐπὶ τοσού-
τον τὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν ἀγάπην, πρὸς δὲ καὶ
ἐμπιστοσύνην τῶν προϊσταμένων του, ὡστε δὲ
Γεώργιος Παραμυθιώτης ἦν τὸ εἰδώλον τῆς λα-
τρείας των.

Τὸ εὐδόκιμον τοῦ νεαροῦ Γεωργίου ἐν τῷ ἔμποροικῷ σταδίῳ, εἰς δὲ εὔσεβής πρὸς τὴν μητέρα,

άγαπη εισήγαγεν αὐτὸν, ἀποσπάσσεις ἀπὸ τῆς ἡγκάλης τῆς ἐπιστήμης ἑξέδρεμε καὶ ἔξω τῶν Ηατρῶν. Ἐφθασεν εἰς Κέρκυραν, ἥλθεν εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ θείου του Μιχαὴλ Ι. Παραμύθιώτου, συστις καλεῖ τοῦτον καὶ ἀνατίθησι αὐτῷ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐμπορικοῦ του καταστήματος, διότε διεύθυνεν εὑδοκίμως μέχρι τοῦ 1849.

Ἄλλος ὅπου καὶ ἂν διέμενεν δὲ Γεώργιος, ἐν μίσῳ δεσμῷ καὶ ἀν διετέλει βιωτικῶν φροντίδων καὶ μεριμνῶν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του δὲν ἦδυνετο νὰ λησμονήσῃ οὐδὲ ἐπὶ μίαν στιγμὴν δὲ τις γεννήτοράς του ἐκράτει διεστώτας ἀπὸ ἀλλήλων ἡ διχογνωμία των, ἡ δὲ τοιαύτη ἀνάμνησις ἡτο σάραξ ἐν τοῖς σπλάγχνοις τοῦ μού, διστις κατέτρωγε αὐτὸν, ἐσκυθρώποςε πάτσαν φαιδράν ἡμέραν τῆς νεαρᾶς του ἡλικίας, καὶ ἰδύθιεν αὐτὸν εἰς μελαγχόλους σκέψεις. Φαντασθώμεν λοιπὸν ἡλικη ὑπῆρξεν ἡ χαρά καὶ ἀγαλλίασις αὐτοῦ, διότε κατώθωσε τέλος πάντων νὰ φέρῃ εἰς Κέρκυραν τὸν ἁματού πατέρα καὶ μετ' αὐτοῦ συναπελθὼν εἰς Πάτρας νὰ σπείσῃ σπονδάς συμφιλιώσεως καὶ σίκυγενειακῆς εἰρήνησιςεως ἐν τῇ ὀλομελείᾳ τοῦ εἰκου. Βάσκανος δμως δαμάσμων ἐφθόνησε τὸ κα τόρθωμα τοῦτο τοῦ Γεώργιου, καὶ δὲν ἀφῆκεν αὐτὸν νὰ γευθῇ ἐπαρχῶς τῆς ἀράτου ἡδονῆς, ἢν ἡσθάνετο ἐκ τῆς συμφιλιώσεως τῶν γεννητόρων του. Ο θάνατος ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸν πατέρα κατά τὸ 1850.

Εἰς τοὺς μού, τοὺς προώρως δέ φαντιζομένους πατρὸς, οἷος δ τοῦ Γεώργιου, εἶναι τὸ συνάντημα τοῦτο περιπέτεια Βιωτικὴ οὐχὶ μικοῦ λόγου ἀξία· ἀλλ' εἰς μόνον, οἷος δ Γεώργιος, διστις εἶχε διενοῖξει στάδιον δίου, καὶ ζώντος ἔτι τοῦ πατρός του, δὲν ἦτο παρὰ ἀντιτίθεμον μόνον θλίψεως καὶ πένθους ἐπὶ τῇ στερήσει τῆς ἀράτου εὐχαριστήσεως, θιν αἰσθάνεται πᾶς εὐείθες μόνος ἐν τῇ ζωῇ τῶν ἔχων ἔβλαστεν. Διὸ πάραυτα δὲν εἶναι Πετζάλην ἡ πλωτεία τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ εἰς τὸν προσφιλέστατὸν του Γεώργιον, καὶ ἔταξε τοῦτον μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων του ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀμοιβῇ ἐκατὸν πενήντα δραχμῶν. Ἐπειδὴ δὲ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός του ἔμεινεν δ Γεώργιος καὶ μοναδικὸς κληρονόμος τῆς πατρικῆς περιουσίας, διὰ τοῦτο ἀπέδωκε τῷ μητρὶ αὐτοῦ τὴν προίκα της, ἀποτελουμένην ἑξ ἵκανῶν μυριάδων δραχμῶν τὸ δὲ ὑπόλοιπον κατέθετο ὡς ἔταιροις καὶ σφέλαιοις εἰς τὴν ἔταιρίαν «Ἀδελφοὶ Πετζάλη καὶ Σ.» καὶ εὗτας ἐν ἔτει 1851 δ τέως ὑπαλλήλος Γεώργιος ἐγένετο συμπάρεδρος τῶν ἀλλοτε προϊσταμένων του, καὶ διετίς ἐπεδείξατο πιμιότητος καὶ ἵκανότητος ἡγιώθη τάχιστα τῆς ἐμπιστούντης καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ὑπογραφῆς ἐν πλήρει τῇ ἴδιότητί της. Κατὰ δὲ τὸ 1863 ἡ θείας τοῦ Γνωρίου ἐν τῇ ἔταιρᾳ «Πετζάλη» προήρθη ἐπὶ τοσοῦτον, ὡστε ἐδένεσε νὰ ἐπωνυμασθῇ αὐτὴν ὑπὸ τὸν τίτλον ἔταιρίας «Πετζάλη καὶ Παραμύθιώτη». ἐν ἔτει δὲ 1877 ἡ ἔταιρια αὕτη ἔνεκα περιπέτειῶν τοῦ ἐμπορίου ἤσταμάτησε καὶ πληρωμὰς αὐτῆς καὶ ὑπόστη τὴν πτώχευσιν. Τὸ τέλος τῆς ἐν λόγῳ ἔταιριας ὑπῆρξε καὶ τέλος τοῦ ἐνεργοῦ δίου καὶ τῆς δράσεως τοῦ ἡδονοκρολογουμένου, διστις δὲν ἦδυνθη νὰ συμπληρώσῃ ἐτη διετέρη τοῦ, καὶ διετίς διεπέδειξατο περιπέτειῶν καὶ πλειστέρων παρέχοντες τὴν ἀπόλαυσιν πικριῶν ἡ εὐαρεστήσεων, θραύσαται προώρως, διατελεσθεντας τὸν πατέρον αὐτοὺς γῆνιν σκήνωμα δὲν ἔχει τὴν στερεότητα, τὴν ἀπαιτουμένην εἰς ἀντοχὴν πρὸς τὰ λυσσώδη κύματα τοῦ Βιωτικοῦ πελάγους, δ διέπλευσον δ ἀσθεμός Γεώργιος. Ὑπέκυψε λοιπὸν ὑπὸ τὸ χρόνον αὐτοῦ νόσημα, τὸ δέ πειστον ἐκράτυναν καὶ ἐπίρρωσαν αἱ τοῦ δίου περιπέτειαι πρεσβάλλεσσαν δὲ Εεβαίως ἡ θνητελεχής ἔργασίας καὶ ἡ ὄλως ἔκτακτος φιλοποίεις του, ὃν ἔνεκα δεξιερή ἀστέρη τὸν ἔπιμπλον τῆς ἀστέρας, οὐ μόνον ἡμπορος ἀλλὰ καὶ ὡς πρόεδρος τοῦ ἐμπορίου συλλόγου καὶ ὡς μέλος τοῦ ἐπιμελητηρίου καὶ ἡδονοκρολογουμένης. Μετριόρρων εἰς ἀκρον δ Γεώργιος ἔθεσε δίον σώρρονα καὶ εὐσταλῆ, ἐπιμεμνονος τῇς ἀνατροφῆς καὶ ἐκπαιδεύσεως τῶν

μέν του μὲ παραδειγματικὴν ὄντως φιλοσοφίαν καὶ αὐταπάρνησιν· ἡ γαστίς καὶ δυνητικός πρὸς πάντας· ὡς ἀνὴρ δὲ διώσας ἐν τῇ πράξει καὶ ἐν τῇ ἐμπειρίᾳ τῶν ἀνθρώπων ἀπέστεργος καὶ ἐδελέλυσετο πᾶσαν ματαίνην ἐπίδειξιν καὶ κομπορύνειαν, ἀσπαζόμενος τὸ δόγμα «Λάνθρων Βιῶν» καὶ διὰ ταῦτο καὶ τὸ παρόσημον τοῦ Σωτῆρος δοθέν αὐτῷ, ἀπέρριψε πάραυτα, καὶ ἀλλοάπε ποιε, διότε, ζώντος τοῦ μηχαρίτου Γεώργιου Σταύρου ἐκλήθη εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, δὲν ἐδέχθη, καίτοι τοῦ διοικητικοῦ ἑκείνου διοικητοῦ ἐπιμένοντος εἰς τοῦτο.

Τὸν δὲ ὡς προκαταβολὴν καὶ ἀπόγευσις τῶν ἀποκειμένων ἐν Οὐρανοῖς ἀμοιβῶν τοῖς καλῶς διεύθυνσι καὶ τὰ ἀγαθὰ πράτουσι δύναται νὰ θωρηθῇ καὶ ἡ ἀπόλαυσις χροντῆς καὶ ἐνάρετον οἰκογενειαν, καὶ πάσης ἐφαῆς περιπονήσεως καὶ ἐντόργυνος καὶ πατήρ, διστις ἐν ταῖς ἀγκάλαις πολυτιμοτάτης συζύγου καὶ φιλοπατόρων μέχρι λατρείας μέν των παρέδωκε τὸ πιεῦμα εἰς Κύριον, καὶ ἀπὸ μέσης καρδίας καὶ ψυχῆς κατέστεψε μὲ τὴν θύτατην εὐλογίαν καὶ εὐχὴν του τὸ πλήρωμα τοῦ εἰκου.

Εἶπη ἐλαφρέων τὸ καλύπτον αὐτὸν χῶμα. ***

ΔΙΑΦΟΡΑ

«Ο εφορολογούμενος» ἐκδίδεται σήμερον ἀντὶ τῆς Παρασκευῆς, διότι δ συντάκτης αὐτοῦ ἀναγωρεῖ σήμερον εἰς Κέρκυραν, πρὸς ἀκπλήρωσιν κανοκόντων δικαστικοῦ ἀντιπροσώπου.

— Ή ἐκλογεκή κληνησις ἔναι πάντοτε ἐπιζημία εἰς τὴν ἀστυνομικὴν τάξιν, διὰ τοῦτο κατ' αὐτὰς καὶ ἡ νυκτερινὴ ἡσυχία τῶν κατοίκων συνεγχώς διαταράσσεται καὶ πυρεόλισμος ἀκούονται καὶ τύμπανα καὶ ἡ ἀγορά ἐν γένει προσέλαβεν ἀγυπτότατον ἄρος. Αἱ εὐνυθίες νὰ πρατθωσι μέλιν ὥσπαν προτίθερα αἱ καλαὶ αὐται ἡμέραι.

— Καὶ ἔτερος ὑποψήφιος τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν δ κ. Λεωνίδας Πλιόπουλος, δικηγόρος ἐξέδετο πρόγραμμα μακρὸν ἐν ὧ ἀναγράφονται ἐν πλάτει αἱ ἀρχαὶ & πρεσβύτεροι δ ὑποψήφιος οὗτος περὶ τῶν πολιτικῶν ἡμῶν πραγμάτων. Εἶναι καθαρὸς ἀντιπολιτευόμενος.

— Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑδονάδα ἐτελεύτησεν ἐνταῦθα ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας αὐτῆς ἡ καλὴ συζύγη τοῦ συμπολίτου ἡμῶν κ. Περικλέους Στριφόμπολα, Γεωργία, ἐγκαταλείψασα πάνθες έσθιν τῷ συζύγῳ αὐτῆς καὶ τῷ νεαρῷ αὐτῆς τέκνῳ. Ἐπίσης ἔξεμέτρησε τὸ ζήν μετά μακρὰν ίσοσον καὶ δ καλὸς κάγαθὸς ἡμῶν συμπολίτης Ιω. Ἀλεξανδρόπουλος, ἀρχαῖος ἐμπόρος τῆς πόλεως, ἐγκαταλείψας μηνύμην ἀγαθὸν ἀνδρὸς τιμοῦ καὶ χρηστοῦ καὶ πένθος μέγα τῇ συζύγῳ καὶ τοῖς τέκνοις. Τὴν παρ. Πέμπτην ἐκδίδεται προσκόντως ὁ συμπολίτης καὶ φίλος Γεώρ. Παραμύθιώτης, οὗτοις τὴν νεκρολογίαν, συνταχθεῖσαν ὑπὸ οἰκογενειακοῦ φίλου δραματισμένην ἀνωτέρω.

— Κατὰ τὰς ἀρτὰς τοῦ Πάσχας ἡ ἀξιότιμος κυρία Καλλιόπη Γκρήνη ἀπέστειλεν εἰς τὸ ἀνταῦθα Βρεφοκυμεῖν φρ. 50, μὴ λησμονήσοσα καὶ φέτος τὰ δέρακά, εἰς ἡ πάντοις ἐπιδαφίεις πολλὰς ἐνδείξεις συμπαθείας καὶ φιλανθρωπίας.

— Μία φιλανθρωπίας πρᾶξις εἰς τὴν παρασκευήν της Κύριος ὑπὸ φιλανθρωπικῶν αἰσθητῶν ἐμφανύμενας, ἀπεστειλε πρὸς τὸν ἀνταῦθα Φρούριον Αντισυνταγματάρχην κ. Κυριάκον Πανηρόπουλον 150 φράγκα συνοδεύσομενα δι τὸν ἐπιστολῆς ἐνωνύμου, ἐν ἡ εξεφράζει τὴν ἐπιθυμίαν νὰ διατεθῶσι ταῦτα εἰς τοὺς ἐν Ριά φιλακισμένους. Η ἐπιθυμία του ἐξετελέστηκε πάραυτα σταλέντος τοῦ ποσού εἰς τὸν ἐκεῖ φρουραρχεύοντα διστις καὶ τὸ διένειμεν.

Μία τοιαύτη πρᾶξις ἀνευ ἐπιδείξεως γενομένη ἐπαναπαύει τὴν ἐξέγερσιν τῆς φωνῆς τῆς φιλανθρωπίας ἡδονῆς, πρέπει γὰρ ὑπάρχει ἐν τῇ καρδίᾳ παν

τὸς χριστιανοῦ καὶ Εεβαίως δὲν δύναται νὰ αἰσχυνθῇ τὸν ἐνδόμυχον ἐκείνην χαράν, ην αἰσθάνεται πᾶσα πάταξις αἱθρώπιος ψυχὴ διατάσσεται τοῦ πλησίου του.

— Οι ἐπισκεπτόμενοι τὸ νέον Νεκροταφεῖον τῆς ἀγίας Παρασκευῆς, μετ' ἀκπλήρωσας καὶ λύπης παρατηροῦσι δι τοῦ δέν αὐτῷ λοφίσκος, ἐφ' οὐ εἴται προσδιωρισμένον νὰ ἀνεγερθῇ δ ναΐσκος τοῦ πολιανδρίου, καταβάλλεται εἰς ἔδαφος, διότι ἐξάγομεν ἐξ αὐτοῦ χῶμα πρὸς ἐπίστρωσιν τῶν ὄδων τῆς πόλεως. Τοῦτο θωρεῖται σχεδὸν ιεροσύλιο, μεμπατυρημένη δὲ ἀφιλοκαλία καὶ σκαιότητας. Ή καλλονὴ τοῦ Νεκροταφείου τούτου ἔγκειται εἰς τὰς ἔδαφεις ἀνωμαλίας του, τὸ νὰ ἔξαφαλίζωμεν δ' αὐτὰς εἶναι τις ἀξιόμεμπτον, διότι οὐ μόνον εἶναι ἀπαίτησις τῆς κοινοτέρας φιλοκαλίας ἀλλὰ καὶ διλωνένων εἰς τὸ Νεκροταφεῖον καὶ εἰδον γένομενον τὸ κακούγκλον ἔργον.

‘Ο ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τῆς ἔταιρίας αἰδελφος Γατόπουλος Εἰσηγητής.

Προσκαλεῖ τοὺς πιστωτὰς τῆς ἐν λόγῳ πνωχεύσεως ὃν τὰ δάνεια εἰσότι δέν ἐξελέγχησαν, νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐιώπιόν του καὶ ἐν τῷ καταστήματι τοῦ ἐνταῦθα ἐμποροδικείου ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης διὰ τὴν ἐφημερίδος «Φορολογούμενος» καὶ ἀπὸ τῆς 3 ὥρας μ. μ. καθ' ἐκάστην μέχρι τῆς 6 πρὸς ἐξελέγχησιν τῶν πιστώσεων τῶν.